

Ένσταση αντισυνταγματικότητας κατά το άρθρο 100 ΚτΒ

1- Παραδεκτό ένστασης αντισυνταγματικότητας στην Αναθεωρητική Διαδικασία

Η παρούσα ένσταση ασκείται παραδεκτώς, δεδομένου ότι το άρθρο 119 ΚτΒ που ρυθμίζει τα σχετικά με την διαδικασία αναθεώρησης προβλέπει ότι η διαδικασία της συζήτησης διέπεται από αναλογική εφαρμογή των άρθρων 95 έως 104, άρα έχει έδαφος εφαρμογής σε αυτήν και το άρθρο 100. Περαιτέρω, παραδεκτώς εισάγεται κατά την σημερινή συνεδρίαση, δεδομένου ότι, εφόσον κατά την παρ. 10 του άρθρου 119 ΚτΒ η απόφαση της Βουλής επί των αναθεωρούμενων διατάξεων «λαμβάνεται με μία και μόνη ονομαστική ψηφοφορία» (και, επομένως, όχι με ξεχωριστές ψηφοφορίες επί της αρχής, επί των άρθρων και στο σύνολο), πρόκειται για «περίπτωση ενιαίας συζήτησης επί της αρχής, επί των άρθρων και επί του συνόλου» κατά την έννοια του άρθρου 100 παρ. 1 εδ. γ' ΚτΒ και, επομένως, επιτρεπτός υποβάλλονται αντιρρήσεις ως προς τη συνταγματικότητα (ένσταση αντισυνταγματικότητας) μέχρι την έναρξη της ψηφοφορίας.

2- Λόγοι Ένστασης

Η πρόταση της πλειοψηφίας για την αναθεώρηση της παρ. 4 του άρθρου 32 του Συντάγματος, όπως διαμορφώθηκε στην Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος και έχει εισαχθεί στην Ολομέλεια, έχει ως εξής:

«Αν δεν επιτευχθεί ούτε και στην τρίτη ψηφοφορία η αυξημένη πλειοψηφία, η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται μέσα σε πέντε ημέρες και εκλέγεται Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκείνος που συγκέντρωσε την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών. Αν δεν επιτευχθεί ούτε αυτή η πλειοψηφία, η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται μία ακόμη φορά, ύστερα από πέντε ημέρες, μεταξύ των δύο προσώπων που πλειοψήφησαν, και θεωρείται ότι έχει εκλεγεί Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκείνος που συγκέντρωσε τη σχετική πλειοψηφία. Σε περίπτωση ισοψηφίας, θεωρείται ότι έχει εκλεγεί Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκείνος που συγκέντρωσε μεγαλύτερο αριθμό ψήφων στην πρώτη ψηφοφορία της προηγούμενης παραγράφου, και, σε περίπτωση ισοψηφίας κατά την ψηφοφορία εκείνη, ο πρεσβύτερος στην ηλικία μεταξύ των δύο υποψηφίων».

Με την παραπάνω διατύπωση, η συγκεκριμένη πρόταση παραβιάζει τόσο τα διαδικαστικά όσο και, ιδίως, τα ουσιαστικά όρια που τίθενται στην αναθεώρηση από

τις διατάξεις του άρθρου 110 του Συντάγματος και, ως εκ τούτου, είναι αντισυνταγματική. Συγκεκριμένα:

Καταρχάς, η πρόταση της πλειοψηφίας για την αναθεώρηση του άρθρου 32 παρ. 4 **παραβιάζει τα διαδικαστικά όρια της αναθεώρησης**. Η πρόταση επί της οποίας ψήφισε η πρώτη αναθεωρητική (προτείνουσα) Βουλή της ΙΖ' Περιόδου και την οποία υπερψήφισε ευρύτατη πλειοψηφία 221 βουλευτών είναι, επί λέξει, η αναθεώρηση της παρ. 4 του άρθρου 32 «*προς την κατεύθυνση αποσύνδεσης της εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας από τη διάλυση της Βουλής και σε περίπτωση αδυναμίας κοινοβουλευτικής εκλογής άμεση εκλογή, εφόσον έχουν προηγηθεί διαδοχικές ψηφοφορίες εντός εξαμήνου από την έναρξη της κοινοβουλευτικής διαδικασίας*». Ευθέως αντίθετη προς την πρόταση αυτή είναι κάθε ρύθμιση που υποβαθμίζει τη νομιμοποίηση του Προέδρου της Δημοκρατίας, επιτρέποντας την εκλογή του ακόμη και από τη σχετική πλειοψηφία της Βουλής, δηλαδή παρά την εκπεφρασμένη ή έμμεση αποδοκιμασία της απόλυτης πλειοψηφίας των βουλευτών προς το πρόσωπό του. Ως εκ τούτου, η πρόταση της πλειοψηφίας παραβιάζει την απόφαση της πρώτης αναθεωρητικής Βουλής με την οποία οριοθετήθηκε το εύρος της αναθεωρητικής εξουσίας της παρούσας Βουλής της ΙΗ' Περιόδου (Θ' Αναθεωρητικής) και, άρα, **αντίκειται στις διαδικαστικές διατάξεις του άρθρου 110 παρ. 2 και 3 του Συντάγματος**.

Περαιτέρω, και κυρίως, η πρόταση της πλειοψηφίας για την αναθεώρηση του άρθρου 32 παρ. 4 **παραβιάζει και τα ουσιαστικά όρια της αναθεώρησης**. Η υποβάθμιση της νομιμοποίησης του Προέδρου της Δημοκρατίας, λόγω της δυνατότητας εκλογής του ακόμη και από τη σχετική πλειοψηφία της Βουλής, **παρά την εκπεφρασμένη ή έμμεση αποδοκιμασία της απόλυτης πλειοψηφίας των βουλευτών προς το πρόσωπό του**, είναι ασύμβατη με την προεδρευόμενη μορφή του πολιτεύματος, από την οποία απορρέει η υποχρέωση αυξημένης νομιμοποίησης του Προέδρου της Δημοκρατίας, επομένως και εκλογής του με αυξημένη πλειοψηφία. Δεν νοείται ο ανώτατος άρχοντας του κράτους και ρυθμιστής του πολιτεύματος να διαθέτει νομιμοποίηση μικρότερη απ' όση τα μέλη ανεξάρτητων αρχών και αντίστοιχη ενός διοικητή ΔΕΚΟ. Η πρόταση της πλειοψηφίας είναι, επομένως, ασύμβατη προς τη νομικοπολιτική θέση που επιφυλάσσει στον Πρόεδρο το Σύνταγμα και **θίγει τη, μη αναθεωρητέα σύμφωνα με το άρθρο 110 παρ. 1 του Συντάγματος, μορφή του πολιτεύματος ως προεδρευόμενης δημοκρατίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 1 παρ. 1 του Συντάγματος**.

Για τους παραπάνω λόγους, ζητούμε να αποσυρθεί ως αντισυνταγματική η πρόταση της πλειοψηφίας για την αναθεώρηση της παρ. 4 του άρθρου 32 του

Συντάγματος και να υποβληθεί σε ψηφοφορία μόνον η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, που είναι η μόνη συμβατή με την απόφαση της πρώτης αναθεωρητικής Βουλής.